

WINFRIED BECKER (Hrsg.): Frederic von Rosenberg. Korrespondenzen und Akten des deutschen Diplomaten und Außenministers 1913-1937. München 2011, Oldenbourg Verlag. 594 s. 98 EUR.

Frederic Hans von Rosenberg (1874-1937) var søn af en preussisk officer, blev jurist og assessor og efter en kort karriere i militæret tillige reserveofficer. Fra 1903 gjorde han karriere i den tyske udenrigstjeneste og fungerede blandt andet som ambassadør i København 1921-22, i Stockholm 1924-33 og i Ankara 1933-35. I 1917 var han de facto ledende medlem af den tyske delegation under fredsforhandlingerne med Sovjetunionen. Karrieren kulminerede med udnævnelsen til udenrigsminister 1922-23 midt under Ruhrkrisen, hvor han forberedte en samlet regulering af betalingen af krigsskadeserstatningerne.

Denne kildeudgivelse består mest af officielle breve og indberetninger fra Rosenbergs hånd samt få private breve og enkelte andre dokumenter vedrørende hans person, 363 i alt, fra perioden 1913-1937. Langt det meste materiale stammer fra Politisches Archiv des Auswärtigen Amtes i Berlin. Interessen fra dansk side samler sig naturligvis om indberetningerne fra København, blot otte dokumenter, der rummer omhyggelige stemningsrapporter om grænsedragningsspørgsmålet. Godt en tredjedel af dokumenterne stammer fra Rosenbergs korte tid som minister, og endnu knap hundrede stammer fra hans tid i Stockholm, mest stemningsrapporter og presseklip. Udgivelsen er forsynet med fremragende registre.

Jes Fabricius Møller

ASTRI ANDRESEN, ÓLÖF GARÐARSDÓTTIR, MONIKA JANFELT, CECILIA LINDGREN, PIRJO MARKKOLA & INGRID SÖDERLIND: Barnen och välfärdspolitiken. Nordiska barndomar 1900-2000. Stockholm 2011, Dialogos Förlag. 458 s. 270 SEK.

Både barndomshistorie og velfærdshistorie er aktuelle og populære emner i den skandinaviske historieforskning. En kobling af de to vinkler findes nu i dette værk, skrevet af en seks kvinder stor forskergruppe, med repræsentation af alle de nordiske lande, der indgår i bogens analyse: Island, Finland, Danmark, Norge og Sverige. Bogen fremstår som en monografi, og forfatterne bruger gennem hele bogen det kollektive »vi«; i en note s. 28 angives dog de primære forfattere til bogens forskellige dele.